

Sygn. akt: I C 145/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamil Nowecki
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Bliźnicka

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko J. B.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 3 971,52 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt jeden złotych 52/100), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty.
- w pozostałym zakresie oddala powództwo.
- nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

Sygn. akt I C 145/22

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tut. Sądu 28 marca 2022 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od J. B. kwoty 5.226,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu w postępowaniu elektronicznym do dnia zapłaty.

Pozwana na rozprawie 22 września 2022 roku oświadczyła, że spełniła częściowo świadczenie i wniosła o rozłożenie pozostałej części na raty.

Pismem z dnia 17 października 2022 roku powód wskazał, że wysokość roszczenia w związku z dokonanymi spłatami wynosi 3.971,52 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. zawarła z (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 19.05.2015 umowę kredytu nr (...). Na podstawie umowy, Powód udostępnił kwotę kredytu w wysokości 45890,65 zł.

Dowód: kserokopia umowy kredytu nr (...) z dnia 19.05.2015 k. 9-12

Wobec opóźnienia w spłacie kredytu, Powód skierował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy z dnia 12.11.2021, w którym wezwał, w terminie 14 dni roboczych, do zapłaty zaległości oraz poinformował o możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia.

Dowód: Ostateczne wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy z dnia 12.11.2021 wraz z wydrukiem ze strony internetowej śledzenia przesyłek Poczty Polskiej k. 13-14

Powód pismem z dnia 20.12.2021 skierował oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, liczonego od daty doręczenia.

Dowód: wypowiedzenie umowy o kredyt kredytu nr (...) z dnia 20.12.2021 wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 15-16

Wobec braku spłaty wymagalnego zadłużenia, Powód wystawił wyciąg z ksiąg banku nr (...) z dnia 17.02.2022 oraz złożył powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Dowód: wyciąg z ksiąg banku nr (...) z dnia 17.02.2022 k. 19-20

J. B. dokonała następujących wpłat na rzecz powoda: 05.10.2022- 250 zł, 06.09.2022- 250 zł, 05.08.2022- 250 zł, 05.07.2022- 250 zł, 06.06.2022- 250 zł, 05.05.2022- 250 zł, 06.04.2022- 250 zł. J. B. jest emerytką. Posiada prawo do emerytury w kwocie 2.346,00 zł. Spłaca miesięcznie raty kredytu w wysokości 1.060 zł i 400 zł.

Okoliczność bezsporna a nadto dowód wpłaty k. 51

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy w ostatecznym kształcie pozostał bezsporny w całości tak co do zasady, jak i co do wysokości.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Istotą zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki, jest przeniesienie przez pożyczkodawcę jej przedmiotu na własność pożyczkobiorcy. Przeniesienie własności przedmiotu pożyczki może nastąpić w każdy prawem przewidziany sposób. W wypadku pieniędzy wchodzi w grę wydanie gotówki, przelew bankowy, otwarcie kredytu na rachunku bankowym itp. Umowa pożyczki jest umową dwustronnie zobowiązującą, co oznacza, że obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie.

Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W niniejszym postępowaniu Sąd zasądził kwotę wskazaną w piśmie powoda z 17 października 2022 roku w wysokości 3.971,52 zł. Powód nie poinformował Sądu, że pozwana spełniła częściowo świadczenie. Dopiero na zobowiązanie Sądu przyznał powyższą okoliczność, ograniczył powództwo i nie wypowiedział się w przedmiocie zrzeczenia roszczenia, co powodowało konieczność oddalenia powództwa ponad żadaną i ostatecznie sprecyzowaną kwotę 3.971,52 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym artykułem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Ponieważ pozwana uiściła część rat pożyczki, nie było podstaw do zasądzenia odsetek ustawowych od pierwotnie żądanej, nienależnej powodowi kwoty. Powód, mimo wiedzy o spełnieniu części świadczenia, nie zmodyfikował żądania pozwu w części odsetkowej, zaś orzeczenie w tym przedmiocie byłoby wyjściem ponad żądanie pozwu.

W ocenie Sądu, o konieczności zapłaty kwoty 3.971,52 zł pozwana powzięła wiadomość dopiero na rozprawie 8 grudnia 2022 roku. Wobec zaniechań powoda przesądzający dla określenia wysokości roszczenia był wyrok Sądu. Tym samym pozwana pozostała w opóźnieniu od kwoty 3.971,52 zł dopiero od dnia jego wydania.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu kwotę 3.971,52 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 15 grudnia 2022 roku do dnia zapłaty.

Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanej kosztami procesu. Pozwana po wytoczeniu powództwa rozpoczęła spłatę zobowiązania, między innymi ze środków pochodzących z 13 i 14 emerytury. Po uwzględnieniu aktualnych zobowiązań, na przeżycie pozwanej zostaje mniej, niż 1.000,00 zł miesięcznie. Tym samym zasądzenie kosztów procesu pozbawiłoby pozwaną środków do życia.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.